JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ANTONIO TIZZANO
14 päivänä kesäkuuta 2001 [1]

1. Komissio vaatii EY 226 artiklan nojalla nostamassaan kanteessa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että koska Alankomaiden kuningaskunta ei ole ilmoittanut televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/47/EY [2] (jäljempänä direktiivi) täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai koska se ei ole toteuttanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se on laiminlyönyt direktiivin mukaiset velvoitteensa.

2. Direktiivi tuli voimaan sen 9 artiklan mukaisesti päivänä, jona se julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, eli 23.11.1995. Jäsenvaltioiden piti antaa direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset yhdeksän kuukauden kuluessa direktiivin voimaantulosta, eli 23.8.1996 mennessä, ja ilmoittaa niistä komissiolle viipymättä (8 artikla).

3. Koska komissio ei ollut saanut Alankomaiden hallitukselta ilmoitusta direktiivin täytäntöönpanotoimista, se katsoi, ettei Alankomaiden hallitus ollut vielä toteuttanut niitä, ja näin ollen se oli laiminlyönyt velvoitteidensa noudattamisen. Tämän johdosta komissio aloitti 16.1.1997 päiväämällään kirjeellä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan menettelyn pyytämällä Alankomaiden hallitusta esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4. Alankomaiden pysyvä edustusto vastasi komissiolle 24.3.1997, että direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimia valmisteltiin parhaillaan toimivaltaisissa kansallisissa viranomaisissa.

5. Odotettuaan turhaan uusia tietoja, komissio antoi 14.10.1998 perustellun lausunnon, jossa se vaati Alankomaiden hallitusta antamaan kaikki direktiivin noudattamisen edellyttämät toimet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

1 — Alkuperäinen kieli: italia.
2 — EYVL L 281, s. 51.

6. Alankomaiden hallitus vastasi 18.12.1998 päiväämällään kirjeellä, että direktiivin 4 artiklan b kohta ja c kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta oli pantu täytäntöön 19.10.1998 annetun ja 15.12.1998 voimaan tulleen Telecommunicatiewetin (televiestinnästä annettu laki) 8 §:n 5 ja 6 momentilla ja että direktiivin muut säännökset pantaisiin täytäntöön sen jälkeen kun kansallinen valtiosääntöoikeudellinen menettely saadaan päätökseen. Vuotta myöhemmin Alankomaiden hallitus ilmoitti kuitenkin 2.11.1999 päiväämällään kirjeellä komissiolle, että lainsäädäntömenettely oli vieläkin kesken.

7. Koska komissio ei ollut tämän jälkeen saanut asianomaiselta hallitukselta muita ilmoituksia, se päätti 9.6.2000 nostaa nyt esillä olevan kanteen.

8. Alankomaiden hallitus ei ole kiistänyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä myöntämällä, että direktiivin 2 ja 3 artiklaa ja 4 artiklan a alakohtaa ja d alakohdan viimeistä luetelmakohtaa sekä 5 artiklaa ei ole pantu täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessä. Vastauksessaan se on esittänyt puolustuksekseen ainoastaan, että direktiivi pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessä sen jälkeen kun hallituksen 14.7.2000 hyväksymästä, Telecommunicatiewetin muuttamisesta annetusta laista on saatu Raad van Staten lausunto, minkä jälkeen se voidaan alistaa parlamentin toisen kamarin hyväksyttäväksi. Vastaajana oleva hallitus esittää, että direktiivin 4 artiklan b alakohta ja c alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta on kuitenkin jo pantu täytäntöön Telecommunicatiewetin 8 §:n 5 ja 6 momentilla ja että kansallinen patentti- ja kilpailulainsäädäntö on direktiivin 4 artiklan d alakohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan ja e alakohdan mukainen. Lisäksi se toteaa, että kansallinen lainsäädäntö on jo saatettu direktiivin muiden säännösten mukaiseksi Alankomaissa, minkä ansiosta televisioverkko- ja televiestintäpalvelualan kuluttajat ja toimijat eivät millään tavoin kärsi täytäntöönpanon viivästymisestä. Alankomaiden hallitus myöntää kuitenkin, että tämä tosiasiallinen asiantila ei merkitse sitä, että jäsenvaltion katsottaisiin vapautuvan velvollisuudestaan panna direktiivi täytäntöön muodollisesti ja viipymättä.

9. Voidaan siis katsoa selvitetyksi, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin kansallisen täytäntöönpanon edellyttämiä säännöksiä. Vastaavasti on selvää, ettei se ole noudattanut velvollisuuttaan ilmoittaa viipymättä ja täysimääräisesti direktiivin 8 artiklassa edellytettyjä tietoja.

10. Näin ollen direktiivin määräajassa toteutettavan täytäntöönpanon laiminlyönnin osalta todettakoon, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission tällaisissa

tapauksissa nostamaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta on pidettävä perusteltuna. [3] Laiminlyönnin olemassaoloa arvioitaessa on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä. [4] Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja. [5]

11. Sen vastaajana olevan hallituksen väitteen osalta, jonka mukaan Alankomaiden sisäinen lainsäädäntö on tosiasiallisesti direktiivin mukainen, todettakoon, että hallitus on itse myöntänyt, että tosiasiallinen asiantila ei merkitse sitä, että jäsenvaltion katsottaisiin vapautuvan velvollisuudestaan panna direktiivi täytäntöön muodollisesti ja viipymättä. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössään vahvistaman linjan perusteella on todettava, että "vaikka [EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmas kohta] jättää jäsenvaltioille vapauden valita tavat ja keinot direktiivin täytäntöönpanon varmistamiseksi, vapauteen sisältyy kuitenkin jokaista jäsenvaltiota, jolle direktiivi on osoitettu, koskeva velvoite toteuttaa osana kansallista oikeusjärjestystä ja direktiivissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti kaikki direktiivin täyden vaikutuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet". [6] Jäsenvaltioiden on vahvistettava kulloinkin kyseessä olevalla alalla täsmälliset oikeussäännöt, joilla kansallinen oikeusjärjestys saatetaan yhdenmukaiseksi direktiivin säännösten kanssa. Kyseisten kansallisten säännösten sanamuodon on oltava sellainen, ettei niiden sisällöstä tai niiden yhdenmukaisuudesta direktiivin kanssa ole epävarmuutta tai epäselvyyttä myöskään niiden muodollisen arvon osalta. [7] Näin ollen siitä syystä, että kyseisen jäsenvaltion on "varmistettava täysimääräisesti ja täsmällisellä tavalla kaikkien direktiivien säännösten täytäntöönpano", jäsenyysvelvoitteita ei ole noudatettu, kunnes jäsenvaltio "on täysin täytäntöönpannut direktiivin" vaikka "[kansallisessa] lainsäädännössä varmistetaan jo suurelta osin direktiivin tarkoituksen toteutuminen". [8]

12. Lopuksi todettakoon viitaten vastaajana olevan hallituksen väitteeseen, jonka mukaan tietyt direktiivin säännökset on jo pantu täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessä Telecommunicatiowetillä tai muilla säädöksillä, että vaikka näin olisikin ja täytäntöönpano olisi puutteellinen, näitä toimia ei ole ilmoitettu komissiolle direktiivissä edellytetyllä tavalla.

3 — Ks. viimeksi asia C-97/00, komissio v. Ranska, tuomio 8.3.2001 (Kok. 2001, s. I-2053, 10 kohta); asia C-83/00, komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.2001 (Kok. 2001, s. I-2351, 11 kohta).

4 — Asia C-166/97, komissio v. Ranska, tuomio 18.3.1999 (Kok. 1999, s. I-1719, 18 kohta).

5 — Ks. erityisesti asia C-470/98, komissio v. Kreikka, tuomio 15.6.2000 (Kok. 2000, s. I-4657, 11 kohta) ja em. asia komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.2001, tuomion 10 kohta.

6 — Ks. asia 14/84, Von Colson ja Kamann, tuomio 10.4.1984 (Kok. 1984, s. 1891, 15 kohta; Kok. Ep. VII, s. 557).

7 — Ks. esim. asia C-339/87, komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.1990 (Kok. 1990, s. I-851, 25 kohta); asia C-59/89, komissio v. Saksa, tuomio 30.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2607, 28 kohta) ja asia C-340/96, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 22.4.1999 (Kok. 1999, s. I-2023, 27 kohta).

8 — Ks. asia 91/79, komissio v. Italia, tuomio 18.3.1980 (Kok. 1980, s. 1099, 6 kohta); asia 92/79, komissio v. Italia, tuomio 18.3.1980 (Kok. 1980, s. 1115, 6 kohta) sekä ratkaisuehdotukseni asiassa C-144/99, komissio v. Alankomaat, 23.1.2001 (Kok. 2001, s. I-3541, 15 kohta).

Ratkaisuehdotus

13. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että

1) koska Alankomaiden kuningaskunta ei ole ilmoittanut televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/47/EY täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ole viipymättä toteuttanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se on laiminlyönyt direktiivin mukaiset velvoitteensa.

2) Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.